

Bemærkninger.

Til nr. 1.

Mindretallet er af den opfattelse, at lovforslaget på flere måder betyder en forbedring i forhold til den bestående lovgivning. Under hensyn til lovens ændrede karakter finder man derfor navnet „jordbrugsloven“ mere dækkende.

Til nr. 2.

Ændringen er en konsekvens af ændringsforslag nr. 4.

Til nr. 3.

Ændringen tager sigte på at tydeliggøre, at de midler, der stilles til rådighed til ejendoms erhvervelse, også kan anvendes, hvor erhvervelsen sker under benyttelse af forkøbsretten, jfr. § 7, stk. 2.

Til nr. 4.

Bortfald af den generelle forkøbsret til ejendomme med over 56.000 kr.s grundbeløb er en betydelig forbedring, og mindretallet ser heri en erkendelse af, at forkøbsretssystemet ingen væsentlig praktisk betydning har haft i den forløbne tid.

Mindretallet kan derimod ikke tiltræde, at man under disse omstændigheder opretholder en rest af forkøbsretssystemet gennem den nye og udviklede § 8. Man er af den opfattelse, at hvis den nye regel overhovedet skal få praktisk betydning, vil den blive forbundet med overordentlig stort administrativt besvær og bekostninger.

Dertil kommer, at forkøbsretten med den lange ventetid vil virke generende for købere af landejendomme.

Mindretallet foreslår derfor, at forkøbsretssystemet som helhed fjernes fra loven.

Til nr. 5.

Ændringen tager alene sigte på at tydeliggøre, at lån til supplerende af ejendomme, der er oprettet i henhold til statshusmandslovgivningen, ydes efter de i kap. VII indeholdte regler, jfr. særlig § 55, stk. 2, hvorefter lånet ydes af jordfonden, hvis den pågældende ejendom er oprettet ved midler af jordfonden.

Til nr. 6.

Ad stk. 2. Den foreslåede bestemmelse svarer til lovforslagets § 25 g, stk. 1, med

den forskel, at der åbnes mulighed for, at lån på det almindelige lånemarked af såvel offentlige som private midler kan indtræde i den afløste jordrentes prioritetsstilling på samme vilkår som lån af jordfonden, ligesom ejerpart kan noteres efter almindelige regler. Den foreslåede udvidelse er begrundet i, at ejeren i en række tilfælde, jfr. bestemmelsen i § 25 f, stk. 2, kan være henvist til at søge afløsningen finansieret på det almindelige lånemarked, og den udvidede mulighed for forudprioritering findes ubetænkelig i forhold til efterstående rettighedshavere, hvis sikkerhed må anses for forbedret ved jordrentens ændring til en fast prioritet.

Bestemmelsens overflytning fra § 25 g til § 25 a sker af systematiske grunde.

Ad stk. 3. Ved ændringsforslaget skabes der lovhjemmel for en overførelse af de præsteembederne tilhørende jordrenterettigheder til jordfonden efter regler fastsat af landbrugsministeren med tilslutning af kirkeministeren.

Med hensyn til baggrunden herfor bemærkes:

Ved den afløsningsordning for jordrente, der er indeholdt i lovforslagets § 1, nr. 9, er jordrente til præsteembederne medtaget under den almindelige adgang til frivillig afløsning, således at reglerne er de samme som ved afløsning af jordrente til jordfonden.

Under forhandlinger mellem kirkeministeriet og landbrugsministeriet om afløsningsordningens nærmere gennemførelse har der været enighed om, at den mest rationelle ordning ville være, at hele jordrentemassen under præsteembederne — ved 13. alm. vurdering ca. 56,5 mill. kr. — under ét overføres til jordfonden med den virkning, at statens jordlovsudvalg og finansministeriet, der i forvejen har sager af denne art, fremtidig administrerer og opbevarer jordrenten af de ejendomme, der bevarer jordrentepligten, samt gennemfører afløsning af jordrente i det omfang, dette måtte blive begæret for de enkelte ejendomme, og opbevarer afløsningssummen herfor, herunder yder de i loven forudsatte afløsningslån. Man har derfor ment det ønskeligt, at der ved lovforslaget skabes lovhjemmel for en sådan overførelse.

Under forhandling om de nærmere ret-